

observare regulas; quae tantum in iunctura vocabulorum ad legitimum sensum efficiendum inter se construendorum locum habere possint. In dictionibus quibusdam scribendis variant semper codices; ex. gr. nomino बल्, बल्लि, बलय, modo per व, modo per व् depictas, कल् et कग, कलश et कलस, विष et विश, alia. In quibus sequutus sum quovis loco scripturam codicis optimae notae, ne praeiudicem de re, quae minus ex Indicorum grammaticorum iudicio pendeat, quam ex accurata cognatarum linguarum comparatione. Cap. V. distt. 12 et 14. duae inveniuntur litterae, र् et ण्, quae Triçankuis instar istius, qui (Râm. I. LX. 18.) inter coelum et terram distrahebatur, in unam partem a grammatica, in alteram a ratione versus rapiuntur. Nimirum Indi in versibus recitandis non grammaticam observant, consonantesque vocabuli finales vocalibus sequentis vocis efferunt. Quod ubicunque ii faciunt, istis duobus locis fieri non potest, quin faciamus ipsi, ut concinentia servetur versuum. Hercules itaque quum ego non sim neque, in bivio collocatus, intelligerem, quae via virtutis esset, quae vitii, in medio constiti, Herculi qui sit rectam viam inveniendam relinquens.

Brevem tantum de mystica carminis interpretatione sermonem institui, certior factus, strenue praeparari a viro celeberrimo, litterarumque Indicarum inter Gallos longe peritissimo, qui idem Zendicarum nobis exstitit redintegrator et sospitator, BURNOUFIO, criticam totius *Bhāgavatapurāṇae* editionem; quo opere publici iuris facto, accuratius de ista re iudicare licebit. Vix enim dubium est, quin ex hoc fonte doctrinae suae elementa derivarit Jayadēvas. De mythologica Krishnae historia obiter supra indicavi quod sentiam, licet probe sciam, non ita breviter absolvi posse hanc quaestionem, ipsam obscuram, virorum doctorum hallucinationibus magis etiam obscuratam. Argumentum itaque est, aut omnino non attingendum, aut accurate tractandum. In quo qui elaborare volet, is ad fontes Indicos primum reducere debet disputationem. At enim vero qui in hac re investiganda diversa tempora et diversa fontium genera iusta non distinxerit crisi, totam Indicam antiquitatem magis caligine involvet, quam illustrabit. Quod insigniter nuperrime factum esse in-